

Rammer for landslagsopplegg

Det ble avholdt et evalueringsmøte 30. august mellom GS, landslagsapparatet (LA) og uttakskomiteen (UK) ifm. disiplinærforhold på U19 landslaget i ICC turnering i Nederland 4.-13. august -23. Det ble enighet om at GS utformer en skriftlig advarsel til spillerne det gjelder som deles med LA og UK før utsendelse mtp. ev. innspill. I tillegg varslet GS en gjennomgang av dokumenter og kjøreregler som finnes for å legge en tydeligere kurs fremover.

Det handler om å bygge en positiv prestasjons- og vinnerkultur hvor vi framelsker og belønner det som er bra og reagerer med tydelige konsekvenser på det som er ugreit. Vi må få opp en selvjustis i landslagene slik at disse selv bidrar kollektivt i kulturbyggingen. Dette fordrer at vi først har kommet frem til en felles forståelse i ledelsen (GS, LA og UK) om hvordan vi vil ha det og skal samhandle. Dersom vi spriker utad vil det undergrave autoriteten til alle parter og gjøre oss sårbare.

På denne bakgrunn er dette dokumentet utarbeidet for å beskrive rammene som vi må være forente og enige om og legge til grunn for det videre samarbeid mellom GS, LA og UK.

Overordnede føringer

Særforbundene i Norges idrettsforbund og olympiske og paralympiske komité (NIF) er høyeste faglige myndighet på sin(e) idrett(er)s område. *NCFs formål er å fremme cricket i Norge og representere idretten internasjonalt.*

NCFs [strategiplan](#) har følgende hovedmål innenfor strategiområde 4, Topprestasjoner;

«Utvikle toppidrettsutøvere og bygge en utviklings- og prestasjonskultur»

I tillegg framgår;

«Bygge toppidrettskultur i landslagene gjennom fitness tester, uttakskriterier, trenings- og konkurransekrav»

Det foreligger også mål og tiltak i strategiplanen på de tre områdene «Landslag herrer», «landslag kvinner» og «spillerutvikling ungdom». Disse skal være i overensstemmelse med ICC og NIFs overordnede mål for toppidrett. NCFs talentutvikling og landslagsarbeid bør ta utgangspunkt i [den norske toppidrettsmodellen](#), samt Olympiatoppen (OLT)s [utviklingsfilosofi for morgendagens utøvere](#). Målsettingen er å skape og videreutvikle en utviklings- og prestasjonskultur. NCFs strategiplan må landslagstrenerne og UK ta frem med jevne mellomrom og jobbe utifra.

OLT definerer toppidrett som trenings- og forberedelsesarbeid på linje med de beste i verden, avhengig av den enkelte idretts egenart og utbredelse. Arbeidet fører til jevnlig prestasjoner på internasjonalt toppnivå. Idretten er for disse utøverne en hovedbeskjeftigelse.

Det er neppe noen i NCF som tilfredsstillter OLTs definisjon av toppidrett p.t., men det er ikke til hinder for å ha toppidrettslige ambisjoner og bygge toppidrettskultur.

Filosofi – forventninger til landslag

De beste cricketspillerne i verden er store idoler for mange og inspirerer og engasjerer mennesker. Gjennom cricket lærer man å sette seg mål og gjøre det som kreves for å nå disse, noe som har stor overføringsverdi til skole/utdanning, jobb og mellommenneskelige forhold. Alle spillere blir ikke rike og berømte, men flere lykkes på skole og jobb.

Norges landslag utgjør de beste i landet og skal vise vei for ovennevnte utvikling. De utgjør rollemodeller og eksempler til etterfølgelse og må derfor vise seg tilliten verdig for å få lov til å representere Norge med norsk flagg på brystet.

Cricket må deles med andre. Man kan ikke drive med cricket for seg selv. Det er derfor viktig å sikre ettervekst, rekruttere flere og forebygge frafall i klubbene. Landslagene må bidra til dette som spydspiss og lokomotiv for «best practise», og inspirere flere til å delta.

Cricket kan bidra til gode oppvekstvilkår for barn og unge og forebygge bl.a. inaktivitet, kriminalitet, trakassering/mobbing og utenforskap. Cricket utgjør en brobygger mellom mennesker uavhengig av etnisitet og kultur. Landslagene utgjør fremste eksponent for slikt samspill og viser vei for klubbene.

Fellesskapsfølelse og godt miljø er vesentlige faktorer for trivsel. Noen må gå foran og være kulturbærere og her har landslagsspillerne et særlig ansvar. Morgendagens utøvere og dagens landslagsutøvere kan bidra positivt til forbundets og cricketidrettens omdømmebygging, bli fremtidens idrettsledere etter endt karriere, og inspirere til grensesprengende ambisjoner og drømmer for alle som er glad i cricket. Som kaptein utvikles lederegenskaper som alltid vil være nyttig.

Når man representerer sitt land følger et ansvar som er viktig for oss å formidle samstemt til spillere og klubber i Norge. Vi må sikre at alle som tas ut som representasjonsutøvere er modne nok til å klare å oppføre seg i tråd med de forventninger som samfunnet, NIF/OLT og NCF stiller.

Det er ikke nok å være teknisk god spiller på banen. Verken landslagsapparat eller spillere kan heve seg over alminnelig god oppførsel og etterlevelse av NCFs verdier i holdning og handling. Dette er krav som må innarbeides i kulturen.

Dersom en eller flere spillere ikke følger NCFs opplegg og landslagsapparatets instruksjoner kan det potensielt gi store konsekvenser og være regelrett farefullt. En ting er at NCF kan eksponeres for sanksjoner fra ICC, men viktigere er det at beredskap og sikkerhet reduseres generelt. Risikoadferd rammer ikke bare den som bryter «reglene», men er skadelig for laget som helhet. I tillegg til risiko for sykdom og død kan ev. forsikringssaker bli avkortet. Slik umoden oppførsel er heller ikke forenlig med toppidrett/representasjon, det reduserer lagets samspill og prestasjoner, og er skadelig for NCFs omdømme. Det er viktig at LA og UK tydelig signaliserer og forklarer dette til spillere, foresatte og klubber samt forsikrer seg om at spillere som tas ut er modne nok til å etterleve sitt ansvar.

Landslagsmodellen

Landslaget er norsk idretts foretrukne modell for organisering av de beste utøverne i landet. Landslagsmodellen er en arena hvor flere trenere og utøvere sammen utgjør og utvikler en prestasjonskultur som er preget av kontinuitet, forutsigbarhet, langsiktighet og utviklingsrettet kompetanse. Landslagsmodellen er også den viktigste arenaen for godt, kontinuerlig og varig verdiarbeid (Kilde; OLTs toppidrettssjef Tore Øvrebø).

Landslaget må hele tiden være tett på de internasjonale forhold og de arbeidskrav som gjelder. Innen laget må man ta valg ift. «best practise» og riktig «spillestil» og rekruttere utøvere/ spillere som har best forutsetninger for å følge opplegget for internasjonal prestasjonsutvikling. Landslaget er avhengig av trenere og ledere som samarbeider og støtter oppunder landslagets opplegg og er medvirkende til å innarbeide de arbeidskravene som til enhver tid gjelder.

Innen landslaget må det utvikles og forankres spilleregler som gjøres gjeldende både for utøvere, trenere og støtteapparat med tilhørende klubber. Dette utgjør en viktig faktor både som kulturbærer og premissgiver for å lykkes som et lag.

Alle idretter har sin egenart med ulike arbeidskrav i.f.t. bevegelsesmønstre og prestasjonsutvikling. Tommelfingerregelen innen prestasjonsorienterte miljøer er at det kreves 10.000 trenings-/arbeidstimer for å nå toppnivå. Å hevde seg i internasjonal konkurranseidrett krever dedikerte utøvere og trenere som kjenner til hva som kreves.

En god kultur tar verdiarbeid på alvor og bidrar til fair play, lagånd og det å unne hverandre suksess. En naturlig konsekvens av prestasjonskultur/landslag er at det også drives målrettet utviklingsorientert ungdomsidrett for å gi et best mulig tilbud til de som ønsker å satse på cricket. Det kan derfor være hensiktsmessig med organisering av flere ulike satsingsgrupper.

Satsingsgrupper

Alle utøvere/spillere med ambisjoner og vilje til å prioritere cricket bør ha muligheten til å bli tatt ut, på objektivt og nøytralt grunnlag, i en satsingsgruppe (utviklingslag/landslag på ulike nivå).

Å bli tatt ut til satsingsgruppe betyr å komme under kontrollert utvikling hvor oppmøte, oppførsel, treningsmengde, kvalitet og planlagt oppnådd utvikling skal telle for å kvalifisere seg til f.eks. uttak til turneringer, spilletid i kamper, osv.

Siden vi ikke vet hvilken klubb det neste crickettalentet begynner i, er vi avhengig av at vedkommende begynner i en klubb hvor det finnes gode trenere og godt utviklingsmiljø.

For utøvere er trenere viktige både som kunnskapsformidlere, verdiformidlere og rollemodeller. Det er viktig at treneren har kompetanse innen talentutvikling da det er i klubben utøverne skal utvikle seg i mange år fremover. Her må det tenkes langsiktig for å utvikle morgendagens utøvere.

Ifølge utviklingsmodellen til Olympiatoppen vil ca. 80 prosent av utøverens utvikling foregå i klubben, mens kun 10 prosent vil foregå på landslaget.

NCFs ambisjonsnivå og forutsigbare rammer

På grunn av økt internasjonalt nivå samt at cricket kan komme med på OL-programmet i Los Angeles 2028, bør også Norge intensivere sin utvikling. Dette som et ledd i å gjøre cricket mer kjent i Norge, tiltrekke seg oppmerksomhet og dermed legge bedre til rette for ettervekst av barn og unge samt bli mer attraktiv for mulige sponsorer.

[Meld.st.26 \(2011/2012\), den norske idrettsmodellen](#), sier at toppidrettsutøvere skal gis treningsmuligheter som bidrar til prestasjoner på internasjonalt toppnivå innenfor etiske forsvarlige rammer. Det er imidlertid viktig å understreke at det er særforbundene som har ansvaret for ivaretagelse av toppidrett innenfor sine idrettsgrener.

Selv om NCF ikke har OLT definerte toppidrettsutøvere for øyeblikket bør det likevel settes ambisiøse langsiktige mål for forbundets internasjonale representasjon. Her må det jobbes med systematiske målprosesser som forankres godt i organisasjonen. Her må LA og UK jobbe tett sammen for å enes om dette.

Forbundets trenerstab må ha forutsigbare økonomiske rammer fra år til år for å kunne tenke langsiktig og bygge opp lag frem mot mesterskap/turneringer og klatre på rangeringen. I tillegg må de ha forutsigbarhet fra UK.

Landslag/toppidrett for særforbund generelt er normalt en stor kostnadsdriver. Det er derfor både nødvendig og riktig overfor representasjonsutøverne at de må yte noe selv i form av krav til egeninnsats og økonomisk egenandel på sin idrettslige karrierevei (som er støttet av forbundet). Dette er også noe LA og UK må bistå med å skape forståelse for i organisasjonen. Det er ikke økonomisk spillerom til profesjonalisering og det kan uansett ikke forventes på det nivået som norsk cricket ligger på.

Struktur

Det følger av NCFs [delegasjonsreglement](#) pkt. 5 at UK er delegert myndighet til å ta ut landslagene;

«Uttakskomiteen skal bl.a. sammen med hovedtrener/kaptein, ta ut 14 - 16 spillere for landslagsuttak - menn/kvinner/ungdom».

Det framgår at uttaket skal gjøres sammen med hovedtrener/kaptein og dette må dermed innarbeides som rutine.

Videre følger det at det er forbundstyret som;

- Nedsetter uttakskomiteé
- Oppnevner landslag, manager og assistenttrener menn/kvinner
- Vedtar mandat med kriterier og retningslinjer for uttakskomiteen

Dvs. at forbundstyret skal godkjenne strukturen som GS fasiliterer.

Zeeshan er engasjert som hovedtrener for landslagene med særlig ansvar for herrelaget. Gopi og Stanley tar ansvar for damelaget og U19 laget, men trenertrioen fordeler oppgaver mellom seg. Raik Tietze fra PresterBedre AS er engasjert for å bistå trenertrioen med program for fitness tester samt være en generell faglig ressurs og støtte (coach the coaches). Trenertrioen kan via GS vurdere innleie av ressurser i inn- og utland på andre områder som f.eks. «batting».

Handlingsplan/årsplan

LA må ha jevnlig Teams møter og dialog via e-post. Hvert år bør LA sette opp en operativ handlings- og aktivitetsplan for satsingsgruppene i forbundet. Planen samstemmes med UK og GS. Her bør det beskrives anbefalte uttakskriterier og gis redegjørelse for målprosessen.

Hovedtrener/trenerstaben gir sine begrunnede anbefalinger til UK som igjen gjør sine uttak innen fristdato. Der uttaket ikke samsvarer med hovedtrenerens innstilling skal UK kunne avgi en skriftlig begrunnelse, da dette fortrinnsvis bør skje kun unntaksvis.

Hvis du ikke vet hvor du vil, da spiller det ingen rolle hvor du går...

